

ข้อเสนอเชิงนโยบายสำหรับผู้รับผิดชอบหลัก เพื่อส่งเสริมกิจกรรมทางกายในเด็กและเยาวชนในโรงเรียนอย่างครอบคลุม 6 มิติ

ผู้รับผิดชอบหลัก

กระทรวงศึกษาธิการ

1. การส่งเสริมวิชาพลศึกษาที่มีคุณภาพ

มีนโยบายอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร และให้ความสำคัญในการยกระดับวิชาและบุคลากรด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพ รวมทั้งการเริ่มปรับปรุงหลักสูตร จะต้องจัดให้รายวิชาพลศึกษาเป็นหนึ่งในรายวิชาหลักอย่างชัดเจน ไม่ร่วมกับวิชาอื่นในหลักสูตร เช่น สุขศึกษา เป็นต้น สร้างเจตคติของผู้สอนและบุคลากรในโรงเรียน ให้เกิดความเข้าใจและดำเนินงานสอดคล้องเป็นไปตามเป้าหมายชาติและสากล โดยมุ่งเน้นการสอนตามทักษะ และสร้างความมั่นใจทางร่างกาย กีฬาและทักษะการเคลื่อนไหว เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมของการใช้ชีวิตอย่างกระฉับกระเฉง และมุ่งส่งเสริมให้เด็กมีความรอบรู้ด้านสุขภาพ รวมถึงการสร้าง ความเท่าเทียมในทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย เพื่อเกิดกระตุ้นการมีส่วนร่วม และสร้างความกระตือรือร้นในมีกิจกรรมทางกาย

2. การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในการเดินทางระหว่างบ้านและโรงเรียน

กำหนดแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในเด็กประถมวัย ด้วยการเดินทางไปกลับ บ้าน และโรงเรียน โดยการเดินและปั่น ให้เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญภายใต้แนวทางการส่งเสริมกิจกรรมทางกายสำหรับเด็ก เช่น เส้นทางทางเดิน และปั่นของเด็ก รวมถึงแบ่งปันข้อมูลเส้นทางที่ปลอดภัย

3. การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในช่วงก่อนและหลังเลิกเรียน

กำหนดนโยบายและประกาศให้โรงเรียนจัดโปรแกรมกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียน (Out of-school-hours: OSH) ในช่วงก่อน พัก และหลังเลิกเรียนในหลักสูตรของโรงเรียนโดยให้ครู บุคลากร อาสาสมัคร ผู้ปกครอง และองค์กรภายนอกซึ่งกิจกรรมจะต้องได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบ มีความหลากหลาย เพื่อให้เด็กได้มีทางเลือกที่หลากหลายสำหรับการมีกิจกรรมทางกายนอกเหนือจากในวิชาพลศึกษา กิจกรรมที่เด็กนักเรียนสามารถเข้าถึงมีส่วนร่วมได้ฟรี ไม่มีค่าใช้จ่าย และรองรับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมและเสมอภาค (WHO,2021)

4.การสนับสนุนกิจกรรมทางกายในช่วงเวลาพัก

ควรมีการสื่อสารประชาสัมพันธ์เชิงนโยบายถึงประโยชน์ของการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในช่วงเวลาพักในโรงเรียน เช่น การเล่นอย่างเป็นอิสระในการช่วงหยุดพักไม่มีผลกระทบทางลบต่อผลการเรียนรู้ของเด็ก แต่ยังเป็น การช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการรับรู้ของเด็ก รวมถึงความสามารถในการควบคุมตนเอง พฤติกรรมในการทำงานตามเป้าหมาย และเพิ่มโอกาสให้มีเวลาเรียนในห้องเรียนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5.การส่งเสริมกิจกรรมทางกายในชั้นเรียน

ผลักดันการมีกิจกรรมทางกายสู่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยบูรณาการในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ทุกโรงเรียนได้ใช้ และเกิดผลในเชิงปฏิบัติการ ซึ่งสามารถดำเนินการตามแนวทางของ 4PC ในการออกแบบ และประยุกต์เพื่อส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายในชั้นเรียน

6.สนับสนุนการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในทุกกลุ่มอย่างครอบคลุม รวมถึงที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

มีนโยบายให้มีการจัดสถานที่ภายในโรงเรียนให้มีสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่เหมาะสมต่อการมีกิจกรรมทางกาย ให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถมีกิจกรรมทางกายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและปลอดภัย

หากไม่ทำ

จะเกิดอะไรขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทยในโรงเรียน

- เด็กนักเรียนไทยมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเล่นกีฬา เพราะไม่ชอบวิชาพลศึกษาที่ไม่ยืดหยุ่น และไม่เท่าเทียม ส่งผลโดยตรงต่อพัฒนาการในทุกด้าน
- ขาดทักษะการเรียนรู้จากจรรยา และทักษะการเรียนรู้สังคม รวมถึงการเคลื่อนไหวร่างกายอย่างเหมาะสมตามช่วงวัย และส่งผลต่อการมีสมาธิที่พร้อมก่อนจะเริ่มต้นเรียนในแต่ละวัน
- การมีพฤติกรรมเนือยนิ่งสูง ขาดทักษะการเข้าสังคม ความเครียด หรือเด็กบางกลุ่มเสพติดโซเชียลออนไลน์ ติดเกม มีพฤติกรรมเสี่ยงติดเหล้า บุหรี่ การพนัน แว่นมอเตอร์ไซค์ และยาเสพติด ซึ่งพบว่าเป็นปัญหาที่ล้วนแต่ส่งผลเสียต่อทั้งตัวเด็ก ครอบครัว และสังคม
- เกิดความไม่สมดุลระหว่างร่างกายจิตใจ และอารมณ์ของเด็ก ซึ่งการให้ความสำคัญทั้งการเล่น และการเรียนของเด็กควบคู่กันไปเกิดประโยชน์ในระยะยาวในเด็กมากกว่า
- เด็กและเยาวชนจะมีความเสี่ยงในการเป็นโรคอ้วนมากขึ้น ทั้งยังส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่กระทบต่อการแข่งขันในตลาดแรงงานในอนาคต ทั้งยังเปรียบเสมือนการปิดพื้นที่สำหรับโอกาสในการสร้างและสนับสนุนความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับเยาวชนรุ่นใหม่ในการก้าวเดินสู่นาคตอย่างมั่นคง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป
- ส่งผลกระทบต่อพัฒนาเด็กในระยะยาว ทำให้พัฒนาการเด็กที่ล่าช้าไม่ได้รับการกระตุ้นหรือเสริมพัฒนาการ ขาดโอกาสการใช้ชีวิตทางสังคม

กระทรวงสาธารณสุข

สนับสนุนองค์ความรู้ นโยบาย และบุคลากร เพื่อผลักดันให้เกิดการพัฒนาทักษะความรู้ทางกาย (Physical literacy: PL) ทั้งเสริมสมรรถนะ ความมั่นใจ และการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางกายให้กับประชาชน โดยเฉพาะเด็กวัยเรียน พร้อมสนับสนุนการขยายผลการดำเนินนโยบายสู่พื้นที่ต้นแบบ และผลักดันให้เกิดนโยบายส่งเสริมกิจกรรมทางกายในเด็กวัยเรียนทั่วประเทศ

บูรณาการแผนการส่งเสริมกิจกรรมทางกายของเด็กในวันเรียนในหลายหน่วยงาน อาทิ 1) โรงเรียน สถานศึกษาที่ทำหน้าที่ในการดูแลเด็กประถมวัย 2) หน่วยงานท้องถิ่นที่กำกับดูแลพื้นที่ในชุมชน และ 3) หน่วยงานภาครัฐ ส่วนกลางที่มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย โดยเฉพาะการผลักดันให้โรงเรียนทุกแห่งมีมาตรการที่ช่วยส่งเสริมเด็กประถมวัยมีโอกาสได้การเดิน และปั่นเพื่อเพิ่มการมีกิจกรรมทางกายให้เพียงพอ และมีความปลอดภัย

ควรมีการสื่อสารประชาสัมพันธ์เชิงนโยบายถึงประโยชน์ของการส่งเสริมกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียน (Out of-school-hours: OSH) ในช่วงก่อน พัก และหลังเลิกเรียน เพื่อให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพและมีองค์ความรู้เกี่ยวกับส่งเสริมกิจกรรมทางกายในโรงเรียนช่วงเวลาพักให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน สร้างความเชื่อมั่นให้กับครูและบุคลากร อีกทั้งเป็นการใช้โอกาสการสื่อสารและการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนและครูในการทำกิจกรรมทางกายร่วมกัน

ควรสนับสนุนการส่งเสริมกิจกรรมทางกายช่วงเวลาพักเข้าเป็นส่วนหนึ่งในตัวชีวิตอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน หรือบูรณาการในโปรแกรมโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข เพื่อให้ เกิดการติดตามประเมินประสิทธิผลในการดำเนินมาตรการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย ช่วงพักในโรงเรียน ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสภาพแวดล้อมทางสุขภาพเชิงบวกภายในโรงเรียนด้วย

ควรร่างนโยบายที่ส่งเสริมการทำกิจกรรมในชั้นเรียน รายละเอียดการทำงานที่ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติงานสำหรับโรงเรียนต่าง ๆ และส่งผลให้โรงเรียนในประเทศไทยมีมาตรฐานด้านกิจกรรมทางกายที่สอดคล้องกับต่างประเทศ

ขับเคลื่อนนโยบายให้ความรู้และทักษะการมีกิจกรรมทางกายกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สร้างสังคมบูรณาการเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีโอกาสเข้าถึงสิทธิประโยชน์ด้านกิจกรรมทางกายเท่าเทียมกับทุกคนในสังคม ออกแบบกิจกรรมที่ฝึกการเคลื่อนไหว เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย และพัฒนาความคิดสติปัญญา

- เด็กไทยขาดทักษะความรู้ทางกาย (Physical literacy: PL) ทั้งเสริมสมรรถนะ ความมั่นใจ และการมีส่วนร่วม
- การเจริญเติบโตไม่เป็นไปตามช่วงวัย เด็กมีพัฒนาการล่าช้า รวมถึงมีภาวะอ้วน
- ขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียน อาทิ ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรวิธีการจัดการ ออกแบบกิจกรรม รวมไปถึงคุณภาพและมาตรฐานที่ต่างกันตามความเข้าใจของครู เกิดความไม่เสมอภาคในการเข้าถึงหลักสูตรกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียน
- ส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและใจ กระบวนการเรียนรู้ การคิด การตัดสินใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย
- มีโอกาสที่เด็กนักเรียนของไทยจะยังคงมีสัดส่วนกิจกรรมทางกายไม่เพียงพอต่อเนื่องในระยะยาว ไม่สำเร็จตามเป้าของแผนการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย
- เด็กมีพัฒนาการล่าช้า และเด็กที่มีความต้องการพิเศษไม่ได้รับความเท่าเทียม

กระทรวงการ

ท่องเที่ยวและกีฬา และผู้จัดทำแผนนโยบายจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

สนับสนุน และร่วมออกแบบเนื้อหา ในส่วนขององค์ความรู้ เพื่อให้เกิดหลักสูตรพลศึกษาที่มีคุณภาพ และการดำเนินงานปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายในละแวกบ้านและชุมชน

บูรณาการความร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการในการออกแบบแนวทางการส่งเสริมการมีกิจกรรมทางกายในการเดินทางระหว่างบ้านและโรงเรียน โดยมุ่งเน้นความปลอดภัยของเด็กนักเรียนร่วมกับเคลื่อนไหวร่างกาย อาทิ การกำหนดจุดจอดรถที่ห่างจากประตูโรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เดินในระยะที่ไกลขึ้นโดยมีครูพลศึกษาที่ผ่านการอบรมกำกับเส้นทาง และคอยช่วยเหลือตลอดระยะทางที่เดินก่อนถึงโรงเรียน

สนับสนุน ปรับปรุงเนื้อหา สนับสนุนองค์ความรู้ และการดำเนินงานของหลักสูตรโปรแกรมกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียน (Out of-school-hours: OSH) ให้เนื้อหา มีความครอบคลุม ความหลากหลาย เพื่อรองรับความสนใจของนักเรียนทุกคน อย่างเท่าเทียมและเสมอภาค

ควรมีประชุมย่อยในประเด็นนี้ในการปรึกษาหารือเพื่อออกแบบกิจกรรมหรือพัฒนาหลักสูตรการมีกิจกรรมทางกายช่วงเวลาพักอย่างเหมาะสมร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข และผลักดันเป็นนโยบายในระดับโรงเรียนต่อไป

การร่วมมือกับภาคส่วนที่มีความรู้ทางด้านการออกแบบ เช่น สมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อออกแบบสภาพแวดล้อมสำหรับการเรียนรู้ ปรับปรุงโครงสร้างเรียนให้สอดคล้องกับการเพิ่มกิจกรรมทางกายหรือลดพฤติกรรมการอยู่ประจำที่ของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

การสร้างนโยบายระดับชาติ ในการปรับปรุงพื้นที่เล่นชุมชน สนับสนุนผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรสำหรับดูแล เสริมสร้างพัฒนาการเด็กพิการโดยเฉพาะ และมีองค์กรหลักที่รับผิดชอบและดำเนินงานอย่างจริงจัง

- ขาดความเข้าใจที่แท้จริงเกี่ยวกับวิชาพลศึกษาที่มีคุณภาพ และความต้องการของการเล่นกีฬาอย่างเท่าเทียม
- การส่งเสริมันทนาการของเด็กวัยเรียนจะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของการดำเนินงานของกรมพลศึกษา และส่งผลโดยตรงต่อเด็กนักเรียน เพราะจะทำให้เด็กขาดทักษะวัยเยาว์ ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะที่เด็กนักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้
- เกิดความเหลื่อมล้ำของการจัดกิจกรรม/หลักสูตร/โปรแกรมกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียน ขาดทางเลือกที่หลากหลายสำหรับการมีกิจกรรมทางกายนอกเหนือจากในวิชาพลศึกษา
- ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกขาดความมั่นใจ และแยกตัวออกจากกลุ่มเพื่อนในขณะที่ยังมีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสนุกสนานในที่สุด เด็กจะกลายเป็นบุคคลที่ไม่รักการมีกิจกรรมทางกายจนติดเป็นลักษณะนิสัยไปตลอดชีวิต
- ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกระทบต่อพัฒนาการของเด็ก
- เด็กจะขาดการสื่อสารกับสังคม ขาดการเรียนรู้การเข้าสังคม เกิดพฤติกรรมเนือยนิ่ง

ผู้บริหารโรงเรียน/ผู้อำนวยการโรงเรียน

สภาที่ปรึกษาและคณะกรรมการโรงเรียน

และหัวหน้าครูในโรงเรียน

ให้ความสำคัญในการส่งเสริมสภาพแวดล้อมของโรงเรียน และบริเวณรอบๆ โรงเรียน ให้เหมาะสมและเอื้อต่อการมีกิจกรรมทางกายของนักเรียน เช่น มีทางเดินเท้าและทางจักรยานที่ปลอดภัย มีพื้นที่เล่นที่เพียงพอ ปลอดภัย และให้วิชาพลศึกษาเป็นหนึ่งในตัวกลางที่เชื่อมประสานและส่งเสริมให้เกิดการใช้พื้นที่ในการมีกิจกรรมทางกายทั้งที่มีรูปแบบและไม่มีรูปแบบ รวมทั้งผนวกกิจกรรมการเคลื่อนไหวให้เข้ากับวิชาต่าง ๆ และในรายวิชาพลศึกษาควรได้รับการประเมินตามระดับศักยภาพของรายบุคคล และจะต้องไม่มีการเปรียบเทียบคะแนนกับผู้อื่น โดยคะแนนนี้มาจากครูพลศึกษาที่ได้รับการอบรมหลักสูตรพลศึกษาที่มีคุณภาพแล้ว รวมถึงการคำนึงถึงการปรับปรุงทักษะพื้นฐานต่าง ๆ ที่เหมาะสมให้กับนักเรียนตามหลักสูตรการเรียนการสอน

วางแผน ออกแบบ เส้นทางทางไปกลับโรงเรียนและบ้าน รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินเพื่อให้เกิดการส่งเสริมกิจกรรมทางกายในการเดินทางระหว่างบ้านและโรงเรียน ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือของโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

ควรสนับสนุนการจัดโปรแกรมกิจกรรมทางกายนอกเวลาเรียน (Out of-school-hours: OSH) อย่างเป็นระบบ ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนควรได้รับการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้เกี่ยวกับส่งเสริมกิจกรรมทางกายในนอกเวลาเรียน ตลอดจนมีการทบทวน ประเมิน และปรับปรุงเนื้อหาของโปรแกรมอยู่เสมอ มีการจัดเตรียมพื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับจัดกิจกรรมที่เพียงพอและเหมาะสม พิจารณาถึงปัญหาด้านการคมนาคมที่อาจเกิดขึ้น เช่น รถเมล์ รถประจำทาง รถรับส่ง การปรับปรุงเส้นทางสำหรับจักรยาน เส้นทางสำหรับเดิน สำหรับนักเรียนที่มาถึงก่อนเวลาหรืออยู่หลังเลิกเรียนเพื่อทำกิจกรรมหรือชมรมปลอดภัย

ควรให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพ และมีองค์ความรู้เกี่ยวกับส่งเสริมกิจกรรมทางกายในโรงเรียนช่วงเวลาพักให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับครูและบุคลากร และลดความกังวลหรือความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับการช่วงพัก อีกทั้งเป็นการใช้โอกาสการสื่อสารและการเรียนรู้ระหว่างนักเรียนและครูในการทำกิจกรรมทางกายร่วมกัน ระหว่างช่วงพัก เป็นการสร้างความผูกพัน และเชื่อมั่นระหว่างกัน

ต้องให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผน และการพัฒนาเกี่ยวกับการมีกิจกรรมในชั้นเรียน ในฐานะผู้ที่จะมีหน้าที่รับผิดชอบในงานดังกล่าวโดยตรง ซึ่งโรงเรียนจะต้องมีการอบรมพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องให้แก่คุณครู เช่น ทักษะทางด้าน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา พื้นฐานเกี่ยวกับกิจกรรมทางกาย และกระบวนการทำงานร่วมกัน เพื่อให้ เกิดเป็นความรู้ในการบูรณาการกิจกรรมทางกายเข้ากับเนื้อหาทางวิชาการ และสอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ของกระตือรือร้น หรือห้องเรียนฉลาดรู้ได้อย่างเหมาะสม

จัดให้มีเวทีหรือมีงานที่ให้อาสาเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้แสดงความสามารถ แสดงพลังและศักยภาพ เพื่อสร้างแรงจูงใจว่าเด็กสามารถใช้ชีวิตได้อย่างอิสระและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ไม่ถูกกีดกันจากสังคม

- วิชาพลศึกษายังคงเป็นวิชาที่เด็กนักเรียนไม่ชอบ และครูพลศึกษายังขาดทักษะความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพลศึกษาที่มีคุณภาพ
- โรงเรียนขาดองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเด็กนักเรียนให้เกิดความรอบรู้ และเกิดทักษะการเคลื่อนไหว ร่างกายที่เหมาะสม สร้างวินัยเชิงบวกให้กับเด็ก อันจะนำไปสู่อุปสรรคต่อการเป็นโรงเรียนรอบรู้ด้านสุขภาพ (Healthy Literacy School)
- เด็กและเยาวชนขาดโอกาสในการเคลื่อนไหวร่างกาย เด็กมีพฤติกรรมเนือยนิ่งสูง ขาดกิจกรรมทางกาย ในอนาคตเด็กจะมีความเสี่ยงต่อโรคหัวใจ มะเร็งลำไส้ มะเร็งเต้านม เบาหวาน ความดันโลหิตสูง โรคกระดูกพรุน ความวิตกกังวลและภาวะซึมเศร้า และโรคอื่น ๆ ในแง่ของเพิ่มอัตราการเสียชีวิต ส่งผลกระทบต่อภาวะด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ และสังคมต่อไปในอนาคต
- ครูและบุคลากรที่ขาดองค์ความรู้หรือไม่ได้ผ่านการอบรมหลักสูตรเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจกรรมทางกายช่วงเวลาพัก ทำให้ไม่มีความเชื่อมั่นและไม่มีความรู้ในการดำเนินการ
- ลดการสร้างช่องว่างทางความสัมพันธ์หรือความผูกพันที่ดีระหว่างนักเรียนและครู
- เด็กไม่ได้รับโอกาสทางสังคม เกิดภาวะพึ่งพา ขาดสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนกับเด็ก